

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om øget samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger«

COM(2013) 430 final — 2013/0202 (COD)

(2014/C 67/23)

Ordfører: **Vladimíra DRBALOVÁ**

Europa-Parlamentet og Rådet besluttede henholdsvis den 1. juli og den 8. juli 2013 under henvisning til artikel 149 og 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

"Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om øget samarbejde mellem offentlige arbejdsformidlinger"

COM(2013) 430 final — 2013/0202 (COD).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab, der vedtog sin udtalelse den 3. oktober 2013.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 493. plenarforsamling den 16.-17. oktober 2013, mødet den 17. oktober 2013, følgende udtalelse med 174 stemmer for, 1 imod og 1 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 EØSU bifalder Kommissionens forslag om at oprette *et europæisk netværk af offentlige arbejdsformidlinger (PES)*, der kan tjene til at sammenligne de europæiske arbejdsformidlingers resultater, kortlægge bedste praksis og fremme udveksling af viden med henblik på at styrke deres kapacitet til at yde disse tjenester og effektiviteten af dem. Dette netværk bør først og fremmest spille en rådgivende og koordinerende rolle.

1.2 Udvalget er bekendt med, at der på regionalt niveau allerede findes velfungerende strukturer, bl.a. arbejdsmarkedsobservatorier, som yder et godt bidrag til opfyldelsen af de fælles EU-mål for beskæftigelsen i Europa 2020-strategien. Det henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne, at der under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet og mangfoldigheden i EU skabes større sammenhæng mellem de offentlige arbejdsformidlinger og regionale observatorier.

1.3 På linje med de foranstaltninger, der er truffet under Dagsordenen for nye kvalifikationer og jobs, anerkender EØSU den vigtige rolle, som netværkene af offentlige arbejdsformidlinger udfylder med hensyn til at gennemføre de prioriteter, der sigter mod at styrke alle fire dele af flexicurity-modellen.

1.4 EØSU anbefaler, at Kommissionen i titlen på sit dokument tydeligt angiver forbindelsen mellem det nye europæiske netværk, som de offentlige arbejdsformidlinger har oprettet, og Beskæftigelsesudvalget og klart angiver arten af og målsætningerne for de moderniseringstiltag, som de offentlige arbejdsformidlinger planlægger, der ikke bør være obligatoriske.

1.5 EØSU er af den opfattelse, at den sammenlignende vurdering af de offentlige arbejdsformidlinger ved hjælp af kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere de offentlige arbejdsformidlingers resultater er en nyttig samarbejdsform. EØSU bifalder især brugen af statistiske resultat- og effektivitetsindikatorer til vurdering af arbejdsformidlingerne og de aktive arbejdsmarkedspolitikker. EØSU understreger, at dette kunne føre til en forbedring af arbejdstagernes tilpasningsevne og fleksibilitet med henblik på en varig genindtræden på arbejdsmarkedet og til harmoniske overgange på arbejdsmarkedet.

1.6 Med hensyn til vedtagelsen af de generelle rammer og de delegerede retsakter opfordrer EØSU Kommissionen til klart at angive indholdet af sådanne fremtidige retsakter. EØSU foreslår, at forslagens indhold konkretiseres i højere grad, således at det opstiller en liste over de grundlæggende indikatorer for den overordnede ramme. De delegerede akter bør dernæst komplettere de mindst vigtige aspekter af disse grundlæggende indikatorer i overensstemmelse med artikel 209 i TEUF.

1.7 EØSU opfordrer Kommissionen til i tilknytning til artikel 4 om samarbejde tydeligt at afgrænse de involverede parter roller. Det foreliggende forslag bør ikke begrænse arbejdsmarkedets parter til blot at være tilknyttede parter, men bør derimod styrke deres rolle i forbindelse med moderniseringen af de offentlige arbejdsformidlinger. Forslaget bør desuden beskrive civilsamfundets rolle med udgangspunkt i partnerskabsprincippet.

1.8 EØSU anbefaler samtidig, at samtlige berørte parter bidrager til konklusionerne og anbefalingerne fra det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger.

1.9 EØSU anbefaler Kommissionen at opfordre medlemsstaterne til at tilvejebringe de tekniske, menneskelige og finansielle rammer, der kan øge deres kapacitet og sætte dem i stand til at opfylde deres nye multifunktionelle rolle, i det omfang medlemsstaterne ønsker at tilpasse arbejdsformidlingernes organisatoriske modeller, strategiske målsætninger og virkemåde til omgivelser i hastig udvikling.

1.10 EØSU er overbevist om, at de offentlige arbejdsformidlingers nye kompetencer, navnlig vedrørende aktive arbejdsmarkedspolitikker, bør munde ud i en kapacitet og en økonomisk støtte, der står i forhold hertil. De midler, der er afsat til EaSI-programmet ⁽¹⁾, bør opretholdes, og finansieringen bør være bæredygtig.

1.11 EØSU bifalder konklusionerne fra konferencen om ungdomsbeskæftigelse den 3. juli 2013 i Berlin og de tilsagn, der blev givet fra alle de parter, der deltog.

2. Indledning

2.1 Europa 2020-strategien ⁽²⁾ har fastlagt en fælles ambitiøs målsætning for alle medlemsstaterne om at øge beskæftigelsesgraden til 75 % for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år. De offentlige arbejdsformidlinger (PES) har en vigtig rolle at spille for at nå denne målsætning.

2.2 I retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken for 2020 ⁽³⁾ anerkendes de offentlige arbejdsformidlinger som centrale aktører, der har en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af retningslinje nummer 7: "Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen for kvinder og mænd" og 8: "Udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke". I de konklusioner, der blev vedtaget på mødet mellem lederne af de offentlige arbejdsformidlinger i Budapest den 23. og 24. juni 2011 under overskriften "*Making the employment guidelines work*" (få retningslinjerne for beskæftigelse til at virke), blev de offentlige arbejdsformidlingers bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien stadfæstet.

2.3 Beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikkerne hører fortsat under medlemsstaternes kompetence, som ligeledes har ansvaret for deres offentlige arbejdsformidlingers organisation, bemanning og virke. Men de eksisterende former for frivilligt samarbejde mellem medlemsstaterne, der blev indført i 1997 med oprettelse af en uformel ⁽⁴⁾ høringsgruppe blandt de offentlige arbejdsformidlinger, viser nu sine begrænsninger, og de svarer ikke længere til de eksisterende behov eller opgaver. Der mangler en ordning, der kan bruges til hurtigt at konstatere dårlige resultater og eventuelle dertil relaterede strukturelle

⁽¹⁾ Program for beskæftigelse og social innovation (EaSI), som supplerer og udvider tre eksisterende programmets dækning: Progress, Eures og Den europæiske mikrofinansieringsordning (Progress Mikrofinansiering).

⁽²⁾ COM(2010) 2020 final.

⁽³⁾ Rådets beslutning 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik.

⁽⁴⁾ Det drejer sig om Kommissionens uformelle arbejdsgruppe HoPES ("*Heads of Public Employment Services*", der samler lederne af de offentlige arbejdsformidlinger.

problemer. Der mangler systematiske oplysninger om resultaterne af de nuværende metoder til sammenlignende vurderinger og udveksling af viden.

2.4 De uformelle drøftelser mellem ministrene i Rådet for beskæftigelse og socialpolitik (EPSCO) i Dublin den 7. og 8. februar 2013 ⁽⁵⁾ ledte til den konklusion, at et bedre og mere målrettet samarbejde mellem de offentlige arbejdsformidlinger ville muliggøre en bedre udveksling af god praksis, og de har bedt Kommissionen udarbejde et detaljeret forslag til et "bench-learning-initiativ".

2.5 Den 17. juni 2013 offentliggjorde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse, der er en opfølgning af flagskibsinitiativet "En dagsorden for nye kvalifikationer og jobs" ⁽⁶⁾ og "beskæftigelsespakken" ⁽⁷⁾ fra 2012, og hvori det foreslås at formalisere samarbejdet mellem de offentlige arbejdsformidlinger og oprette et europæisk netværk af disse organer.

2.6 Netværket bør være aktivt i perioden 2014-2020 i tilknytning til Europa 2020-strategien. Efter fire år evalueres netværket, og det vil blive taget op til fornyet overvejelse. Netværket finansieres med midler fra programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI), og Kommissionen varetager sekretariatet med de ansatte, som Kommissionen aktuelt råder over.

2.7 De tilskyndelsesforanstaltninger, der gennemføres via netværket, vil bidrage til:

- at gennemføre Europa 2020-strategien og dens vigtigste beskæftigelsesmål
- at forbedre arbejdsmarkedene i EU
- at forbedre integrationen af arbejdsmarkedene
- at øge den geografiske og faglige mobilitet
- at bekæmpe social udstødelse og integrere personer, der står uden for arbejdsmarkedet.

2.8 I forbindelse med de første drøftelser i Rådet i juli 2013 hilste et flertal af medlemsstaterne Kommissionens forslag velkommen og anlagde et positivt syn på de fastlagte målsætninger. De bekymringer, der blev udtrykt, vedrørte først og fremmest de gensidige forbindelser til Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og eventuelle overlap, for mange beføjelser til Kommissionen, indholdet af de delegerede retsakter og den manglende præcisering, hvad finansieringen angår.

⁽⁵⁾ Under det uformelle møde i EPSCO i Dublin den 7. og 8. februar 2013.

⁽⁶⁾ COM(2010) 682 final.

⁽⁷⁾ COM(2012) 173 final.

3. Generelle bemærkninger

3.1 EØSU bifalder generelt alle de initiativer, som Kommissionen træffer for at virkeliggøre Europa 2020-strategien, hvad angår beskæftigelse og arbejdsmarkedsforhold, tættere samarbejde mellem medlemsstaterne, udvikling og tilpasning af kompetencer til virksomhedernes og arbejdstagernes behov og støtte til geografisk og faglig mobilitet.

3.2 I betragtning af situationens alvor, navnlig i visse medlemsstater, hvor især langtids- og ungdomsarbejdsløsheden stiger, bifalder EØSU Kommissionens forslag om at oprette et europæisk netværk af offentlige arbejdsformidlinger, der kan tjene til at sammenligne de europæiske arbejdsformidlingers resultater, kortlægge bedste praksis og fremme udveksling af viden med henblik på at styrke deres kapacitet til at yde disse tjenester og effektiviteten af dem.

3.3 Mange medlemsstater, der er under pres på grund af langsigtede udfordringer i forbindelse med globale og teknologiske ændringer og arbejdskraftens aldring og problemer, der skal løses på kort sigt for at råde bod på den økonomiske afmatning, er allerede nu i gang med at modernisere deres offentlige arbejdsformidlinger med mere eller mindre gode resultater. De omstrukturerer ved at centralisere eller decentralisere, udvider arbejdsformidlingernes aktivitetsområde og forsøger at udnytte alle muligheder.

3.4 EØSU mener, at de offentlige arbejdsformidlinger er nødt til at tilpasse sig de nye krav på arbejdsmarkedet, dvs. aldrende arbejdskraft, stigende ældreøkonomi og miljøvenlig økonomi, nye kompetencer og nye krav til den nye generation, udvikling af ikt og teknologiske innovationer, og stadig større mangel på sammenhæng mellem udbud og efterspørgsel, hvad angår kompetencer.

3.5 De offentlige arbejdsformidlinger står samtidig over for store opgaver på kort og lang sigt. De bør reagere hurtigt og fleksibelt og med opfindsomhed på ændringerne i den generelle situation, kombinere kortsigtede tiltag og langsigtede løsninger og være opmærksom på de sociale risici.

3.6 EØSU er overbevist om, at de offentlige arbejdsformidlingers nye kompetencer, navnlig vedrørende aktive arbejdsmarkeds politikker, bør munde ud i en kapacitet og en økonomisk støtte, der står i forhold hertil. I adskillige medlemsstater ser det dog ikke ud til, at tingene går i denne retning, navnlig i en tid med budgetnedskæringer og besparelser. For tiden burde ressourcerne til driften af de offentlige arbejdsformidlinger tværtimod styrkes, især på personalefronten, for at sikre en kvalitetsopfølgning, der fører til beskæftigelsesmuligheder. De offentlige arbejdsformidlinger, der kan bryste sig af at fungere godt, kunne i fremtiden omdannes til videncentre.

3.7 I 2010 udarbejdede Eurofound, Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, på EØSU's anmodning et informationsnotat med titlen "Financer et appliquer des

programmes actifs en faveur du marché du travail durant la crise" (Finansiering og gennemførelse af programmer for aktiv arbejdsmarkeds politik under krisen) ⁽⁸⁾, der med udgangspunkt i udvalgte eksempler fra ti medlemsstater beskriver virkningerne af aktive og passive beskæftigelses politikker og den faldende andel af BNP, der afsættes til aktiverings politikker, navnlig i medlemsstater, hvor arbejdsløsheden vokser hurtigt.

3.8 Målet med Kommissionens forslag er at støtte medlemsstaterne i deres opgave med at modernisere deres offentlige arbejdsformidlinger ved hjælp af tilskyndelsesforanstaltninger (jf. EUF-traktatens artikel 149), fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne, sikre en bedre integration af arbejdsmarkederne i EU, fremme den geografiske og faglige mobilitet og bekæmpe social udstødelse.

3.9 Det nyoprettede netværk skal navnlig stå for følgende initiativer: udvikle og gennemføre EU-dækkende benchmarkingsystemer i offentlige arbejdsformidlinger, tilrettelægge gensidig bistand, vedtage og gennemføre et koncept for modernisering og styrkelse af offentlige arbejdsformidlinger på vigtige indsatsområder og udarbejde rapporter på beskæftigelsesområdet.

3.10 Kommissionens forslag skal ses i sammenhæng med tidligere aktiviteter og undersøgelser om de offentlige arbejdsformidlingers økonomiske modeller, systemerne til måling af de offentlige arbejdsformidlingers resultater og deres rolle i flexicurity-modellen, foregribelse af efterspørgslen efter kvalifikationer og borgernes tilpasningsevne til nye erhverv.

3.11 EØSU er overbevist om, at de offentlige arbejdsformidlingers aktivitet fremover ikke blot kan være rutinearbejde ⁽⁹⁾. De offentlige arbejdsformidlinger skal gradvist ændre sig til multifunktionelle agenturer, der i EU letter forskellige former for overgange på arbejdsmarkedet mellem færdiggørelse af en videregående uddannelse og det første arbejde og mellem de forskellige ansættelser. De skal sikre relationerne mellem aktørerne på arbejdsmarkedet og tilskynde dem til at samarbejde og innovere, og de bør indgå i et tæt samarbejde med deres offentlige og private partnere ⁽¹⁰⁾ og sikre, at aktørerne på arbejdsmarkedet følger de politikker, der føres på området.

3.12 EØSU mener, at de offentlige arbejdsformidlinger i højere grad bør fokusere på arbejdsudbuddet, uden dog derved at så tvivl om deres rolle i forbindelse med udbetaling

⁽⁸⁾ Jf.: John Hurly: "Financer et appliquer des programmes actifs en faveur du marché du travail durant la crise" (Finansiering og gennemførelse af programmer for aktiv arbejdsmarkeds politik under krisen), EUROFOUND, 2010.

⁽⁹⁾ Jf. *Contribution des services publics de l'emploi à la stratégie UE 2020 – Document récapitulatif de la stratégie pour les SPE à l'horizon 2020*, (De offentlige arbejdsformidlingers bidrag til Europa 2020-strategien - Et dokument, der skitserer de offentlige arbejdsformidlingers strategi frem til 2020), 2012.

⁽¹⁰⁾ Kommissionen har lanceret PARES-initiativet, der er et partnerskab mellem de offentlige og private arbejdsformidlere, som er et prioriteret indsatsområde i Kommissionens meddelelse fra 2011 om *En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job*.

af arbejdsløshedsydelse, da arbejdsgiverne støder på stadig større problemer, når de ønsker at rekruttere og ansætte de personer, de har brug for. Især de små og mellemstore virksomheder har ofte brug for mere støtte fra de offentlige arbejdsformidlinger, og det er derfor en god idé at styrke samarbejdet mellem arbejdsformidlingerne og virksomhederne.

3.13 Selv i tider med høj arbejdsløshed er der en vedvarende kløft mellem udbuddet af kompetencer og behovene på arbejdsmarkedet. I HoPES-netværket deltager de offentlige arbejdsformidlinger⁽¹¹⁾ i debatterne og høringerne om problematikkerne vedrørende kompetencer på det økonomiske og sociale område. Det drejer sig om at forbinde arbejds- og uddannelsesverdenen og nå frem til en fælles forståelse af kvalifikationer og kompetencer. Dette betyder for de offentlige arbejdsformidlinger, at de skal indgå partnerskaber med de forskellige berørte parter og sikre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, hvad angår kompetencer, i en tid, hvor de lokale arbejdsmarkeder bliver mere og mere komplekse⁽¹²⁾.

3.14 EØSU erkender, at de offentlige arbejdsformidlinger udfylder en særlig rolle med hensyn til at føre de forskellige dele af flexicurity-modellen ud i livet. Undersøgelsen *le rôle des SPE en matière de flexisécurité sur les marchés européens du travail* (de offentlige arbejdsformidlingers rolle mht. flexicurity på det europæiske arbejdsmarked)⁽¹³⁾ har med udgangspunkt i gode konkrete eksempler vist, at de offentlige arbejdsformidlinger er klar over, at det er nødvendigt med nye metoder, og at de griber til en lang række strategier og ordninger for at understøtte flexicurity-modellen. De offentlige arbejdsformidlinger bør fortsat tilstræbe en styrkelse af deres kapacitet med henblik på at være i stand til at opfylde rollen som mellemmand og evalueringsorganisme, hvad angår flexicurity-modellen.

3.15 EØSU mener, at de offentlige arbejdsformidlinger først og fremmest burde tage sig af de personer eller kategorier af arbejdstagere, som er vanskeligst at placere på arbejdsmarkedet, og som har særlige behov. Det drejer sig om langtidsledige, ældre arbejdstagere, kvinder, unge, handicappede og indvandrere. I denne forbindelse er det nødvendigt at gennemføre bestemmelserne om bekæmpelse af forskelsbehandling fuldt ud og sikre en opfølgning heraf.

3.16 I hele EU gøres der en indsats for at bekæmpe den høje ungdomsarbejdsløshed, og EØSU ønsker at gøre opmærksom

⁽¹¹⁾ Jf.: *The Case for Skills: A Response to the Recommendations regarding the Future Role of Public Employment Services under the New Skills for New Jobs Agenda* (Kompetencespørgsmålet: en reaktion på anbefalingerne vedrørende de offentlige arbejdsformidlingers fremtidige rolle i forbindelse med dagsordenen for nye kvalifikationer til nye job), HoPES-netværket, september 2011.

⁽¹²⁾ Jf. R. A. Wilson, *Anticipating skills needs of the labour force and equipping people for new jobs: which role for public employment services in early identification of skill needs and labour up-skilling?* (Foregribelse af arbejdsstyrkens kvalifikationsbehov og forberedelse af arbejdstagerne til nye job: Hvilken rolle spiller de offentlige arbejdsformidlinger i tidlig identifikation af kvalifikationsbehov og opkvalificering af arbejdskraften?), rapport til Kommissionen. Dansk Teknologisk Institut/ÖSB Consulting/Warwick Institute for Employment Research, 2010.

⁽¹³⁾ *The role of the Public Employment Services related to 'Flexicurity' in the European Labour Markets (De offentlige arbejdsformidlingers rolle mht. flexicurity på det europæiske arbejdsmarked) endelig rapport, "Policy and Business Analysis", Dansk Teknologisk Institut/ ÖSB Consulting/Tilburg University/Leeds Metropolitan University, marts 2009.*

på den vigtige rolle, som de offentlige arbejdsformidlinger udfylder med hensyn til at sikre ungdomsgarantien, og glæder sig over det tilsagn, som lederne af de offentlige arbejdsformidlinger gav på konferencen om ungdomsbeskæftigelse i Berlin den 3. juli 2013 med hensyn til at gøre en indsats for ungdomsbeskæftigelsen i Europa, gøre deres indsats mere effektiv og styrke samarbejdet med de andre berørte parter⁽¹⁴⁾.

4. Særlige bemærkninger

4.1 Ifølge det foreliggende forslag til afgørelse burde HoPES-netværket samarbejde tæt med Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og bidrage til dets arbejde ved at fremsende oplysninger og rapporter om gennemførelsen af beskæftigelsespolitikkerne. EØSU mener, at titlen på afgørelsen klart bør referere til netværkets høringsfunktion og dets tilknytning til beskæftigelsesudvalget. Netværket skal kun have en høringsfunktion, og skabelsen af dette netværk må ikke kunne ses som en harmonisering af de offentlige arbejdsformidlinger eller af de sociale ordninger.

4.2 EØSU kan ikke se bort fra, at der på regionalt niveau allerede findes velfungerende strukturer, bl.a. regionale arbejdsmarkedsobservatorier, som yder et godt bidrag til opfyldelsen af de fælles EU-mål for beskæftigelsen i Europa 2020-strategien.

EØSU gør opmærksom på, at større sammenhæng mellem de offentlige arbejdsformidlinger og observatorierne kræver

- a) ordninger, hvorunder offentlige regionale beskæftigelsesobservatorier, der forvaltes direkte af regionerne, kan deltage i det europæiske netværk;
- b) en bedre forbindelse mellem det europæiske netværk af regionale beskæftigelsesobservatorier og det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger;
- c) ordninger, hvorunder private regionale beskæftigelsesobservatorier og offentlige regionale beskæftigelsesobservatorier, som ikke forvaltes direkte af regionerne, men arbejder efter regionernes anvisninger og mål, kan være medlem af og få adgang til det europæiske netværk;
- d) enhver anden handling, der kan forbedre de eksisterende strukturers funktion og forbindelserne imellem dem med det sigte at tage alle til rådighed værende instrumenter i brug og på den måde inddrage alle myndighedsniveauer og sætte ind på alle niveauer – nationalt, regionalt og lokalt.

4.3 Finansieringen af samarbejdet mellem de offentlige arbejdsformidlinger kommer mellem 2014 og 2020 fra programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI) og Progress-programmet. Det nærværende lovforslag er budgetneutralt og kræver ikke yderligere menneskelige ressourcer. Hvad angår de projekter, der er udarbejdet af netværket, eller og som har udveksling af viden som målsætning, og som efterfølgende er ført ud i livet af de forskellige offentlige arbejdsformidlinger, kan medlemsstaterne få midler fra Den Europæiske Socialfond

⁽¹⁴⁾ Konference om ungdomsbeskæftigelse (Konferenz zur Jugendbeschäftigung), afholdt den 3. juli 2013 i Berlin, bidrag fra HoPES-netværket.

(ESF), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og rammeprogrammet Horisont 2020. For EØSU er det vigtigste, at midlerne fra strukturfondene opretholdes, og at finansieringen er bæredygtig. De offentlige arbejdsformidlingers nye kompetencer, navnlig vedrørende aktive arbejdsmarkedspolitikker, bør munde ud i en kapacitet og en økonomisk støtte, der står i forhold hertil.

4.4 Artikel 3 i forslaget fastlægger *netværkets initiativer*.

- I artikel 3, stk. 1, litra a), fastsættes, at netværket skal udvikle og gennemføre EU-dækkende evidensbaserede benchmarkingsystemer i offentlige arbejdsformidlinger ved hjælp af kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere de offentlige arbejdsformidlingers resultater og til at samle dokumentation med henblik på at etablere et passende gensidigt læringsmiddel.
- EØSU er enig i det princip, der her kommer til udtryk. EØSU er af den opfattelse, at den sammenlignende vurdering af de offentlige arbejdsformidlinger ved hjælp af kvantitative og kvalitative indikatorer til at vurdere de offentlige arbejdsformidlingers resultater, er en nyttig samarbejdsform. EØSU bifalder især brugen af statistiske resultat- og effektivitetsindikatorer til vurdering af arbejdsformidlingerne og de aktive arbejdsmarkedspolitikker. Indikatorerne vedrørende de nye på arbejdsmarkedet (f.eks. budgettet) bør snarere anvendes som kontekstindikatorer. Blandt de andre indikatorer, som EØSU finder relevante, er bl.a. antallet af registrerede personer (pr. medlemsstat), det samlede antal formidlere og antallet heraf pr. kandidat, andelen af tilbagevenden og varig tilbagevenden til beskæftigelse ved opfølgning efter tre og seks måneder, arbejdsløshedens gennemsnitlige varighed, matchningen mellem arbejdsudbuddet og -efterspørgslen, længden og arten af den ansættelse, der opnås efter afslutningen af et program under en aktiv beskæftigelsespolitik, andelen af arbejdstagere, der deltager i uddannelsesaktiviteter, de afholdte omkostninger samt antallet af arbejdstagere fra EU og fra tredjelande.
- Man bør først og fremmest koncentrere sig om dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, og analysere og sammenligne de resultater, der er opnået af arbejdsformidlinger i regioner med sammenlignelige forhold, hvad angår arbejdsløshedsprocent og økonomisk dynamik.
- I artikel 3, stk. 1, litra c), fastsættes, at netværket vedtager og gennemfører et koncept til modernisering og styrkelse af de offentlige arbejdsformidlinger på vigtige indsatsområder.

EØSU anbefaler, at dette præciseres, så det tydeligt fremgår, at netværket i praksis kun har en høringsfunktion. EØSU mener, at det er nødvendigt at præcisere i denne artikel, hvilke former moderniseringen af de offentlige arbejdsformidlinger bør antage, og hvad målet med den er. EØSU mener, at moderniseringen under ingen omstændigheder bør være obligatorisk.

4.5 I artikel 4 om *samarbejde* nævnes, at netværket skal samarbejde med berørte parter på arbejdsmarkedet, herunder

andre leverandører af arbejdsformidling. EØSU mener, at hver enkelt aktørs rolle bør præciseres nærmere i disse bestemmelser.

4.5.1 EØSU insisterer på, at arbejdsmarkedets parter er de vigtigste aktører på arbejdsmarkedet, og at de er uomgængelige i indsatsen for at modernisere de offentlige arbejdsformidlinger og derfor bør have en passende plads i den nye struktur. I sit arbejdsdokument om arbejdsmarkedets parter i forvaltningen af de offentlige arbejdsformidlinger i krisetider viser Den Internationale Arbejdsorganisation tydeligt med eksempler fra fire EU-lande, at ændringen af de offentlige arbejdsformidlingers struktur medfører ændringer, hvad angår arbejdsmarkedets parters rolle, engagement og indflydelse. I Østrig får de større betydning, navnlig på regionalt plan, i Tyskland og Danmark bliver deres indflydelse mindre, og deres rolle er mere at være høringsparter end medbestemmende parter. I Det Forenede Kongerige har arbejdsmarkedets parter af historiske grunde ingen institutionel rolle⁽¹⁵⁾. EØSU ser derfor positivt på en lang række initiativer fra arbejdsmarkedets parter i Europa inden for rammerne af deres fælles arbejdsprogram⁽¹⁶⁾.

4.5.2 EØSU gør i denne forbindelse opmærksom på en uheldig udvikling, hvad angår Kommissionens nye afgørelse 2012/733/EU om Eures. På mødet i april i Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed⁽¹⁷⁾ udtrykte repræsentanterne for arbejdsmarkedets parter stor bekymring over, at deres rolle begrænses til at være associerede parter.

4.5.3 EØSU har i flere udtalelser bakket op om Kommissionens opfordring til at oprette partnerskaber mellem alle berørte parter med henblik på at skabe arbejdspladser, øge beskæftigelsen, udvikle kompetencerne og bekæmpe social udstødelse. EØSU har navnlig i forbindelse med bekæmpelsen af den høje ungdomsarbejdsløshed fremhævet betydningen af uddannelsesinstitutioner, de rådgivende organer, civilsamfundets institutioner (ungdomsorganisationer, kvindebevægelser, handicaporganisationer osv.), familier og enkeltpersoner, da det er den eneste måde til i fællesskab og fuldt ud at løse problemerne på de europæiske arbejdsmarkeder.

4.5.4 EØSU glæder sig således over oprettelsen af partnerskaber mellem arbejdsformidlingerne (PARES)⁽¹⁸⁾ med henblik på at fremme dialogen på EU-plan for at lette overgangene på arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkederne bliver hele tiden mere og mere komplekse, og samtlige aktører på arbejdsformidlingsområdet er nødt til at samarbejde. EØSU bifalder ligeledes Kommissionens program om *dialog mellem de offentlige arbejdsformidlinger*, der sigter mod at styrke den gensidige læring.

⁽¹⁵⁾ J. Timo Weishaupt, *Labour Administration and Inspection Programme: Social Partners and the Governance of Public Employment Services: Trends and Experiences from Western Europe*, (Arbejdsadministrations- og inspektionsprogram: Arbejdsmarkedets parter og forvaltningen af offentlige arbejdsformidlinger: tendenser og erfaringer fra Vesteuropa), 2011.

⁽¹⁶⁾ Den selvstændige aftale om det rummelige arbejdsmarked (2010) tager udgangspunkt i en fælles analyse af de vigtigste forhold på arbejdsmarkedet (2009).

⁽¹⁷⁾ Jf. Referatet af mødet i Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed den 12. april 2013 i Bruxelles.

⁽¹⁸⁾ PARES er en af Kommissionens ledsageforanstaltninger i forbindelse med strategien for nye kvalifikationer og jobs med henblik på at styrke flexicurity-modellen.

4.6 I overensstemmelse med artikel 7 om *vedtagelse af en generel ramme* tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8 vedrørende en generel ramme for levering af benchmarking- og gensidige læringsinitiativer som defineret i artikel 3, stk. 1. EØSU kan generelt godkende brugen af delegerede retsakter for at ændre visse bestemmelser vedrørende de generelle rammer for levering af benchmarking- og gensidig læring. Det er dog nødvendigt at have flere oplysninger for at kunne fastlægge de forhold, som delegerede retsakter kunne ændre konkret. EØSU foreslår, at forslaget indhold konkretiseres i højere grad med henblik på at forbedre de grundlæggende indikatorer for den overordnede ramme. De delegerede akter bør dernæst komplettere de mindst vigtige aspekter af disse grundlæggende indikatorer i overensstemmelse med artikel 209 i TEUF.

4.7 I forslaget angives det, at disse nye initiativer fra Kommissionen skal ses i forlængelse af samarbejdet mellem de offentlige arbejdsformidlinger i Eures i medfør af traktatens artikel 45 og 46. EØSU mener, at synergien mellem det nye netværk af offentlige arbejdsformidlinger og Eures bør nævnes udtrykkeligt ⁽¹⁹⁾. Det nyoprettede netværk af offentlige arbejdsformidlinger bør være en støtte i forbindelse med en bredere opgave for Eures og dets centrale betydning, hvad angår skabelsen af større overensstemmelse mellem arbejdstagernes kvalifikationer og arbejdsmarkedets behov og for at øge bevægeligheden i EU. Netværket kan også samarbejde med andre organisationer som f.eks. erhvervsvejledningscentre.

Bruxelles, den 17. oktober 2013

Henri MALOSSE
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁹⁾ Jf. EUT L 328 af 28.11.2012, s. 21-26.